

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721200539
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2721200539.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica a vo veci výživného na plnoleté dieťa: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, deti rodičov: E. F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX a G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, o zmenu výživného, o odvolaní matky a plnoletého C. proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 10. februára 2022, č.k. XXP/XX/XXXX-XXX, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II. a v závislom výroku IV. potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním návrh plnoletého C. na zvýšenie výživného zamietol (výrok I.), návrh matky na zvýšenie výživného na maloletého A. zamietol (výrok II.), návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok III.), a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.), a že štátu sa náhrada trov konania nepriznáva (výrok V.). Svoje rozhodnutie právne posúdil podľa §§ 35, 121, 157 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa § 62 ods. 1, 2, 4,5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka, vtedy ešte oboch maloletých detí C. a A. sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného na C. zo sumy 190 eur mesačne na sumu 290 eur mesačne a u A. zo sumy 160 eur mesačne na sumu 270 eur mesačne, čo odôvodnila tým, že výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6P/252/2014 zo dňa 12.08.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24CoP/75/2015 zo dňa 27.01.2016, pričom od tejto doby náklady spojené s výchovou a výživou maloletých vzrástli z objektívnych príčin. Návrh odôvodnila aj tým, že otec je od 01.05.2020 vo funkcii člena predstavenstva spoločnosti Prvá teplárenská, a.s. a od 30.11.2020 je vo funkcii člena predstavenstva spoločnosti AQUA - EKO, a.s., pričom príjmy otca nie sú matke známe. Otec s návrhom matky nesúhlasil a súčasne podal návrh na zníženie výživného u C. zo sumy 190 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne a u A. zo sumy 160 eur mesačne na sumu 140 eur mesačne, nakoľko na jeho strane došlo k zvýšeniu výdavkov vzhľadom na narodenie syna A.. V čase podania návrhu matky vtedy ešte maloletý C. v priebehu konania nadobudol plnoletosť (dňa 11.07.2021). Plnoletý C. písomným podaním zo dňa 22.12.2021 súdu uviedol, že sa pripája k návrhu matky na zvýšenie výživného a trvá na zvýšení výživného aj na čas po nadobudnutí plnoletosti. Návrh bol ďalej odôvodnený zmenou pomerov a zvýšením výdavkov, keď u C., ktorý v čase podania návrhu navštevoval 3. ročník Obchodnej akadémie v Senici, mesačné náklady na školské potreby sú vo výške 15 eur, cestovné 24 eur, náklady na mimoškolskú aktivitu - športová letecká akrobacia sú vo výške 150 eur mesačne,

náklady na zdravotnú starostlivosť (lieky, zubné ošetrovanie, očné) sú vo výške 60 eur mesačne, oblečenie a obuv 80 eur mesačne, hygienické potreby 10 eur mesačne, strava 250 eur mesačne, vreckové 25 eur mesačne, doučovanie 32 eur mesačne, notebook, mobil - 80 eur mesačne, Lermas 14 eur mesačne, t.j. celkové mesačné náklady na C. boli matkou vyčíslené v sume 740 eur. Maloletý A. navštevoval 6. ročník I. D. J., mesačné náklady na školské potreby sú vo výške 50 eur, náklady na mimoškolskú aktivitu - golf sú vo výške 50 eur mesačne, náklady na zdravotnú starostlivosť (lieky, zubné ošetrovanie) sú vo výške 43 eur mesačne, oblečenie a obuv 80 eur mesačne, hygienické potreby 10 eur mesačne, strava 250 eur mesačne, doučovanie 32 eur mesačne, mobil 35 eur mesačne, poistenie farbička 24,90 eur mesačne, t.j. celkové mesačné náklady na maloletého A. boli matkou vyčíslené v sume 565 eur. Matka pracuje na I. K. D. J. s mesačným príjmom 1.200 eur, býva s deťmi v rodinnom dome, mesačné náklady na dom sú: plyn 120 eur, voda 14,60 eur, električka 50 eur, rozhlas 4,64 eur, televízia 12,70 eur, domová daň 2,90 eur, splácanie úverov 223,99 eur, poistenie domu 6,30 eur, čistenie komínov 4 eur, bežná údržba a opravy počas roka 83 eur, pes 30 eur, t.j. celkové náklady na bývanie matka vyčísliť v sume 480-560 eur, s tým, že okrem zabezpečenia bývania mesačne uhradza sumu 19 eur za internet, 24 eur mobil, 280 eur na stravu a drogeriu, benzín 69,78 eur, poistenie 33 eur, oblečenie a športové potreby 90 eur. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že k zmene pomerov došlo na strane oprávnených na výživné, t.j. tak na strane maloletého A. ako i na strane plnoletého C., pričom táto zmena spočíva v tom, že od ostatnej (poslednej) úpravy výšky výživného v roku 2015, resp. 2016 (odvolacím súdom) uplynula doba 6 rokov, nároky na živobytie na strane detí nepochybne vzrástli, vzrástli nepochybne aj výdavky na zabezpečenie ich starostlivosti (strava, oblečenie, tzv. vreckové), na strane detí došlo aj k prechodu medzi stupňami školského systému, keď maloletý A. v čase ostatnej úpravy výživného ukončil materskú školu a od 01.09.2015 nastupoval do základnej školy, pričom v súčasnosti je žiakom 7. ročníka I. J. a plnoletý C. v čase ostatnej úpravy výživného bol žiakom 6. ročníka základnej školy, v súčasnosti je žiakom 4. ročníka strednej školy. Pri takejto zmene došlo nepochybne k zmene potrieb týchto detí a nárastu nákladov. K zmene pomerov došlo aj na strane otca ako povinného na platenie výživného. Táto zmena spočíva v pribudnutí ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, teda v čase od ostatného rozhodovania súdu o výživnom. U maloletého A. sú zvýšené výdavky pre zhoršený zdravotný stav (histamínová intolerancia), čo vyžaduje špeciálnu stravu, s čím sú spojené zvýšené výdavky. V konaní nebolo preukázané, že by sa zárobkové pomery otca podstatným spôsobom zmenili, v čase ostatnej úpravy výživného jeho priemerný mesačný príjem bol vo výške 841,45 eur (795,11 eur v spoločnosti Prvá teplárenská, a.s. a suma 46,60 eur - Baňa Čáry), v súčasnosti jeho priemerný mesačný príjem v spoločnosti Prvá teplárenská, a.s. za obdobie 05/2020 až 04/2021 bol vo výške 871 eur. Príjem z účasti otca v iných spoločnostiach zistený nebol. Otec aj v súčasnosti býva v prenajatom 3-izbovom byte, tak ako tomu bolo pri poslednom výživnom, býva tam však už so svojou družkou, ktorá je na rodičovskej dovolenke s príjmom cca 410 eur mesačne. Súd prvej inštancie nevyhodnotil príjem tejto osoby (družky otca) ako taký, ktorý by relevantným spôsobom navýšil finančné pomery na strane otca. Zo strany súdu neboli na strane otca zistené žiadne také výdavky, ktoré by otec nebol povinný nevyhnutne vynaložiť. Naopak na strane matky výdavok na stravu vo výške 780 eur mesačne súd prvej inštancie hodnotí ako taký, ktorý matka nie je povinná v takejto výške nevyhnutne vynaložiť na živobytie, resp. riadne zabezpečenie starostlivosti o deti. Práve táto suma tvorí podstatnú časť mesačných výdavkov matky, ktoré v čase ostatnej úpravy výživného v takej výške dané neboli. K námietkam matky, resp. plnoletého C. vo vzťahu k príjmu otca, že tento je umelo ponížovaný, že tento nezodpovedá skutočnosti, že otec poberá aj iný než oficiálny príjem súd uvádza, že vychádzal zo správy jeho zamestnávateľa, resp. zo správ spoločností, v ktorých otec nejakým spôsobom pracovne pôsobí, takýmto spôsobom súdy postupujú aj v iných prípadoch, umelé ponížovanie príjmu otca preukázané a zistené nebolo. Čo sa týka výhrady matky vo vzťahu k tzv. potencionálnemu príjmu otca vo výške 3.700 eur mesačne, k tomu súd uvádza, že nie je vo všeobecnosti vylúčené zohľadnenie ani tzv. potencionálneho príjmu, avšak v danom prípade podmienky na to splnené neboli. Aj na strane matky medzičasom došlo k zmene pomerov, nakoľko došlo k zvýšeniu jej príjmu zo sumy 808 eur mesačne na sumu 1.346 eur mesačne, avšak sa zvýšili aj jej výdavky na zabezpečenie bývania, nakoľko už nebýva v dome u rodičov ako v čase posledného rozhodovania súdu, ale býva samostatne s maloletým A. a C., pričom náklady na bývanie uhradza samostatne. Nebolo preukázané, že sa na úhrade týchto nákladov podieľala tretia osoba tak, ako to tvrdil otec. K inej podstatnej zmene pomerov na strane matky podľa súdu neprišlo. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vyššie uvedené skutočnosti a napriek tomu, že bolo preukázané, že došlo k zmene pomerov na strane oprávnených osôb, ako i na strane povinného, po vyhodnotení týchto zmien dospel k záveru, že ponechanie výšky výživného v rovine tzv. „staus quo“, t.j. vo výške 190 eur na plnoletého C. a vo výške 160 eur na maloletého A. je dôvodné. Súčasná výška výživného v celkovej sume 350 eur (190 eur + 160 eur) predstavuje cca 40 % čistého mesačného príjmu otca,

príčom mu pribudla medzičasom nová vyživovacia povinnosť, ktorú je potrebné taktiež zohľadniť pri výške výživného, resp. rozsahu platenia výživného. Súd prvej inštancie je zároveň tohto názoru, že nezvýšením výživného v súčasnosti nebude ohrozený zdravý vývoj a vývin detí, nevyhnutné náklady na zabezpečenie starostlivosti u maloletého A. ako i na zabezpečenie živobytia u plnoletého C., tieto budú týmto výživným pokryté. Za daného stavu tak podľa súdu prvej inštancie nie je možné návrhom na zvýšenie výživného a ani návrhu na zníženie výživného vyhovieť, a preto súd návrh plnoletého C. na zvýšenie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného na maloletého A. i návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodné zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie a to vo výrokoch I., II. o zamietnutí návrhov na zvýšenie výživného podali odvolanie matka maloletého A. a plnoletý C.. So závermi súdu prvej inštancie sa nestotožnili a v obsahovo totožných odvolaniach namietali, že finančný príjem otca nezodpovedá skutočnosti, nakoľko už v čase trvania manželstva bol otcovi kompenzovaný príjem mimo riadneho platu a to v sume 50 000 Sk. V roku 2008 mal oficiálny príjem 26 513 Sk v spoločnosti Prvá Teplárenská a mimo príjem 50 000 Sk. Poukázali na to, že v roku 2009 mal priemerný mesačný príjem 1070 eur v spoločnosti Prvá Teplárenská, a.s. na pozícii referenta a v roku 2015 mal priemerný mesačný príjem 795,11 eur v spoločnosti Prvá Teplárenská, a.s. na pozícii generálneho riaditeľa a ako člen dozornej rady v spoločnosti Baňa Čáry, a. s. mal mesačný príjem 46,60 eur. V roku 2021 mal priemerný mesačný príjem 871 eur v spoločnosti Prvá Teplárenská, a.s. na pozícii ekonomického riaditeľa. Ďalej dôvodili tým, že matka návrhom na doplnenie dokazovania doručeným súdu dňa 23.07.2021 žiadala preverenie bankových účtov otca a predloženie zmlúv spoločností, v ktorých je konateľom a členom predstavenstva, nakoľko podľa Obchodného zákonníka má nárok na odplatu. Má za to, že ak si ju neuplatňuje, svojvoľne sa ukracuje o zvýšenie príjmu, čo robí zámerne, aby umelo znížil príjem. Matka žiadala aj preverenie vlastníckych vzťahov majetkových a dlhových cenných papierov a účtov cenných papierov, čo súd vykonal, avšak matka namietala, že bez uvedenia rodného čísla a s neurčením skúmanej doby. Poukázali tiež na to, že otec má viac ako 25 ročnú prax, vysokoškolské vzdelanie, pozíciu top managementu a plat základného vzdelania. Matka i plnoletý C. navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch a ich návrhom vyhovel, teda zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletého A. zo sumy 160 eur na sumu 270 eur mesačne a na plnoletého C. zo sumy 190 eur na sumu 290 eur mesačne.

Matka a plnoletý C. svojimi podaniami zo dňa 23.03.2022, doručenými súdu dňa 25.03.2022 vyslovili súhlas so vzájomnými odvolaniami.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniam matky a plnoletého C. uviedol, že ponechá rozhodnutie o výživnom na úvahe súdu.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniam matky i plnoletého C. uviedol, že nimi uvádzané skutočnosti v odvolaní považuje za účelové a bezpredmetné. K námietkam týkajúcim sa jeho príjmu uviedol, že má za to, že v súdnom konaní dostatočne preukázal výšku svojho príjmu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

Otec v ďalšom vyjadrení uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení na pojednvaní a vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 07.04.2022.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok), po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65 a § 66

CMP) a dospel k záveru, že je dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II. o zamietnutí návrhov na zvýšenie výživného a výroku o náhrade trov konania potvrdiť.

Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11P/29/2021 je rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletého A., o návrhu plnoletého C. na zvýšenie výživného, ako aj o návrhu otca na zníženie výživného na maloletého A. a plnoletého C..

Predmetom prieskumu odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh matky na zvýšenie výživného na maloletého A. a ktorým zamietol návrh na zvýšenie výživného na plnoletého C..

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie uplatnených nárokov, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie dôvodnosti zvýšenia výživného otca na maloletého A. a plnoletého C., pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami účastníkov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval i správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky a plnoletého C. nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchyliť, keď súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti potrebné k rozhodnutiu o zmene vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. i plnoletému C. a matka ani plnoletý C. neuviedli v odvolaní skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

Výživné súd určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako aj nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Inak sa pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov používajú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného, kde podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti a možnosti povinného, takže konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby, oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie ale sú dané širšie (jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi) a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktorým je povinný poskytovať výživné. Prihliada sa tiež najmä na jeho schopnosti, teda nielen faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť majetkové pomery oboch povinných rodičov.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletému A. a k plnoletému C. upravená rozsudkom Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6P/252/2014 zo dňa 12.08.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24CoP/75/2015 zo dňa 27.01.2016, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na v tej dobe maloletého C. zo sumy 170 eur mesačne na sumu 190 eur mesačne a na maloletého A. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne súčinnosťou od 18.11.2014. Pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je rozhodujúce posúdenie, či od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene pomerov na strane

rodičov a detí, ak áno, čím bola spôsobená a v závislosti od toho, či možno na ňu prihladať. Z týchto predpokladov vychádzal aj súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí.

14. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktoré správne vyhodnotil, z ktorého zistil, že došlo k zmene pomerov na strane oprávnených na výživné, t.j. tak na strane maloletého A. ako i na strane plnoletého C., pričom táto zmena spočíva v tom, že od ostatnej úpravy výšky výživného uplynula doba 6 rokov, nároky na živobytie na strane detí nepochybne vzrástli, vzrástli nepochybne aj výdavky na zabezpečenie ich starostlivosti (strava, oblečenie, tzv. vreckové), na strane detí došlo aj k prechodu medzi stupňami školského systému, keď maloletý A. v čase ostatnej úpravy výživného ukončil materskú školu a v súčasnosti je žiakom 7. ročníka I. J. a plnoletý C. v čase ostatnej úpravy výživného bol žiakom 6. ročníka základnej školy, v súčasnosti je žiakom 4. ročníka strednej školy. K zmene pomerov došlo aj na strane otca ako povinného na platenie výživného. Táto zmena spočíva v pribudnutí ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom u maloletého A. sú zvýšené výdavky pre zhoršený zdravotný stav (histamínová intolerancia), čo vyžaduje špeciálnu stravu, s čím sú spojené zvýšené výdavky. V konaní nebolo preukázané, že by sa zárobkové pomery otca podstatným spôsobom zmenili, v čase ostatnej úpravy výživného jeho priemerný mesačný príjem bol vo výške 841,45 eur (795,11 eur v spoločnosti Prvá teplárenská, a.s. a suma 46,60 eur - Baňa Čáry), v súčasnosti jeho priemerný mesačný príjem v spoločnosti Prvá teplárenská, a.s. za obdobie 05/2020 až 04/2021 bol vo výške 871 eur. Príjem z účasti otca v iných spoločnostiach zistený nebol. Na strane matky došlo tiež k zmene pomerov, nakoľko došlo k zvýšeniu jej príjmu zo sumy 808 eur mesačne na sumu 1.346 eur mesačne, avšak sa zvýšili aj jej výdavky na zabezpečenie bývania, nakoľko už nebýva v dome u rodičov ako v čase posledného rozhodovania súdu, ale býva samostatne spolu so synmi, pričom náklady na bývanie uhrádza samostatne. K inej podstatnej zmene pomerov na strane matky neprišlo.

15. Matka a plnoletý C. vo svojom odvolaní neuviedli žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery súdu prvej inštancie, pričom ich odvolacia argumentácia je totožná s obranou v konaní na súde prvej inštancie, s ktorou sa súd v napadnutom rozsudku vysporiadal. Pokiaľ matka a plnoletý C. napádajú zistené príjmy otca, v konaní nebolo preukázané, že otec disponuje iným príjmom, než aký deklaroval. Vo vzťahu k posúdeniu majetkových pomerov otca a námietok matky i plnoletého C., že otec si znižuje svoje príjmové možnosti, v tomto smere taktiež nebolo preukázané. Odvolací súd je toho názoru, že odvolacie námietky matky ako i plnoletého C. ani ostatný obsah spisu neboli podkladom pre privodenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci.

16. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že došlo k zmene pomerov na strane oprávnených osôb, ako i na strane povinného, avšak po vyhodnotení týchto zmien je ponechanie výšky výživného, t.j. vo výške 190 eur na plnoletého C. a vo výške 160 eur na maloletého A. dôvodné. Zvýšenie výdavkov, t.j. zmena, ktorá sprevádza prirodzený rast každého dieťaťa, je v konkrétnostiach prejednávanej veci v značnej miere vyvažovaná pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, t.j. zmenou pomerov otca priamo negatívne ovplyvňujúcou jeho disponibilné finančné prostriedky.

17. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a II. o zamietnutí návrhov na zvýšenie výživného, ako aj v časti náhrady trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP.

19. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).